



ΔΛ GALLERY  
Μεσολογγίου 55  
Τ.Κ. 18545, Πειραιάς  
Τ. (+30) 2104619700  
email: dlartgallery@yahoo.com  
www.dlgallery.gr

## “Another World”

*Η έννοια της δυστοπίας αποτελεί προϊόν της ανθρώπινης φαντασίας και αναφέρεται σε έναν κόσμο όπου κυρίαρχο στοιχείο του είναι η απόλυτη δυστυχία. Ο όρος, όπως άλλωστε και εκείνος της ουτοπίας, χρησιμοποιήθηκε εκτός της λογοτεχνίας, για να περιγράψει ένα αρνητικά θεωρούμενο κοινωνικό ή πολιτικό σύστημα. Στην τέχνη η χρήση του συγκεκριμένου όρου, στάθηκε περισσότερο στην ανάδειξη συγκεκριμένων αρνητικών γνωρισμάτων από τις υπάρχουσες κοινωνίες, έτσι ώστε να καταδειχτεί το ενδεχόμενο κακό, χωρίς παρόλα αυτά να αντιπροτείνεται ένα αρνητικό πρότυπο. Με τη χρήση της επιστημονικής φαντασίας, στο νόημα των δυστοπιών, κάθε περιγραφή του παρόντος ενέχει μέσα της, παρά το ζοφερό τους τοπίο, την αίσθηση της κατάθεσης προτάσεων, οι οποίες δύναται να προωθήσουν υλικές βελτιώσεις. Στα δυστοπικά παραδείγματα εμφανίζονται αναφορές στη δυσκολία αλλαγής της μορφής των φυσικών προτύπων και στην ανάγκη αντιμετώπισης της έννοιας της εξέλιξης του ανθρώπου στο πλαίσιο ανανέωσης των γενικών συνθηκών της ζωής του, δίνοντας έμφαση στη δύναμη της θέλησης για δράση. Κατά αυτόν τον τρόπο, αν και φαινομενικά οι δυστοπίες, δεν περικλείουν εντός τους κανέναν θετικό στοιχείο, δύναται παρόλα αυτά υπό το πρίσμα της γενικής τους συνθήκης, η οποία περιλαμβάνει την έλλειψη αναφοράς τους με ξεκάθαρο τρόπο στο καλό ή στο κακό, να διατηρούν τόσο την ελπίδα όσο και την αισιοδοξία.*

*Σήμερα μετά την πτώση των μεγάλων ιδεολογιών η πίστη του ανθρώπου στις μεγάλες ουτοπίες του παρελθόντος χάθηκε και ο ίδιος εμφανίζεται μετέωρος ανάμεσα στον κλονισμό των ουτοπικών του οραμάτων και στην αντιμετώπιση μιας δυστοπικής πραγματικότητας. Η διαλεκτική αναζήτηση της συσχέτισης των ουτοπιών με τις δυστοπίες, βασίζεται στην ανταλλαγή στοιχείων τα οποία κάθε φορά επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω της δημιουργικής έκφρασης μιας νέας μυθοπλασίας, μέσω της κατασκευή ενός «άλλου» διαφορετικού κόσμου.*

*Αυτό είναι και το σημείο αφετηρίας του εικαστικού διαλόγου των τριών καλλιτεχνών. Ο Ανδρέας Θεολογίτης, ο Ηλίας Τσακμάκης και ο Μάριος Φούρναρης, χρησιμοποιούν το μέσο της φωτογραφίας για να αναδείξουν τρεις διαφορετικές, όσο και αναπάντεχα οικείες μεταξύ τους, όψεις του ταυτόχρονα πραγματικού και πλανημένου χώρου.*

*Ο Ανδρέας Θεολογίτης μέσα από το φακό του καταγράφει με τρόπο διαυγή τη λεπτομέρεια ενός τόπου ο οποίος δύναται να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε σύνολο του παρόντος χρόνου, διανθίζοντας την εικόνα της σύλληψης του πραγματικού με στοιχεία που του επιτρέπουν να συνομιλεί τόσο με τις πλευρές ενός δυστοπικού παρόντος όσο και με τις εκφάνσεις ενός ουτοπικού μέλλοντος. Με κυρίαρχο στοιχείο της δουλειάς του τη μονάδα, μεταφέρει την οπτική της έκφρασης του, από την απλανή πραγματικότητα, στο πλανημένο περιβάλλον της μυθοπλασίας.*

*Από την άλλη μεριά ο Ηλίας Τσακμάκης, χρησιμοποιώντας τη φωτογραφική λήψη ως μοναδιαίο δομικό υλικό, κατασκευάζει έναν χώρο «αλλιώτικο», που ανταποκρίνεται μέσω του μοντάζ και της συναρμολόγησης, σε μια αληθοφανή έκφραση του φανταστικού. Ο καλλιτέχνης δημιουργεί μια νέα χωρική θέση σε χρόνο μέλλοντα και σε έναν τόπο όπου τα λεπτά συναισθηματικά όρια ανάμεσα στον τρόπο και την ελπίδα, αφήνονται να αναγνωριστούν μέσω μια ανοικτής διαλεκτικής σχέσης, μόνο από τον ίδιο το θεατή.*

*Τέλος ο Μάριος Φούρναρης εγκαθιστά την σκέψη του στη δημιουργία μιας εικόνας που εναρμονίζεται με τη λειτουργία του καθρέφτη, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα στο ίδιο οπτικό πλαίσιο, τόσο τον πραγματικό χώρο όσο και τον φανταστικό. Το τελικό αποτέλεσμα οργανώνει την εικόνα του σε ένα είδος ανοικτών και κλειστών συστημάτων τα οποία ανταποκρίνονται στο ετεροτοπικό πρότυπο ενός χώρου ο οποίος δύναται να υπάρχει με τρόπο διαφορετικό, μέσω της αντανάκλασης του ειδώλου του, σε έναν χρόνο αδιευκρίνιστα τετελεσμένο.*

*Η συνομιλία των τριών καλλιτεχνών, αποσπά τον θεατή από το δομημένο περιβάλλον του πραγματικού και σταδιακά τον μεταφέρει στο κενό όριο ενός φανταστικού κόσμου, ο οποίος εγκαθίσταται ανάμεσα στην σχεσιακή αλληλεπίδραση των στοιχείων της ουτοπίας και της δυστοπίας, ανάμεσα στα συναισθήματα του τρόμου και της ελπίδας, ωθώντας τον να αναγνωρίσει στον εαυτό του τον βαθμό θέλησης του για αλλαγή.*

*Μάριος Φούρναρης*

*Εικαστικός (Μ.Φ.Α)  
Υποψήφιος Διδάκτωρ Α.Π.Θ.*